

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Cap. IV. Quòd Deo nihil est occultum; & in finali iudicio reuelabit
abscondita cordium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

Itaque, frater charissime, non debes vereri peccata tua confiteri Sacerdoti, quin potius à te discedat damnabilis verecundia, & accedat salutaris impudentia, si tamen impudentia dicenda est verecunda confessio, cuius verecundia magna est peccatorum satisfactio. Peccator ad peccatricem illam euangelicam recurre, ex ea confessionis exemplum tibi sume: eius exemplo quæ inuerecundè perpetrasti, ea ne verearis confiteri: vt cum ea audire merearis, Remittuntur tibi peccata tua.

Magdalena
imitanda

Lucæ 7.

QVOD DEO NIHIL EST OCCULTVM, ET IN FINALI IVDICIO REVELABIT ABSCONDI-
TA CORDIVM.

CAP. IV.

Serue peccati, quò fugis? tecum te trahis, quòcunque fugeris: non fugit te ipsum tua conscientia, non est, quò eat: sequitur te, imò non recedit à te. Peccata quæ fecit, intus sunt, quæ eam semper miserè angunt: & dum vermis remordens in ea non moritur, iam ex hac vita inferos suos ipsa patitur. Pus non cruciat postquam est ex vlcere egestum, sic nec peccatum remordet, postquam est in confessione detectum: & licèt peccati confessi grauis sit memoria, tamen si illud displicet, ea est fructuosa & satisfactoria. Tu autem assidue & peccatorum tuorum conscientia angeris, & quia ea in corde vides, quòd nemo ea videat, suspicaris.

Conscientiæ
vermis,

Cogitatio-

G s

rari

nes homi-
num Deus
videt.

rari possunt, Deum autem prorsus latere nequeunt; homines conspiciunt, quæ patent exterius, Deus verò cordis cogitationes perspicit in intimis visceribus. Non sicut vident homines, videt & Deus: homines in facies, Deus verò videt in corde: nulla creatura in oculis eius est inuisibilis, quia omnia nuda & aperta sunt eius oculis. Omnia videt, omnia conspicit, nec est quisquam locus, qui omnipotentia eius occultus sit: ei omne cor patet, & omnis voluntas loquitur, & acutissimè profunda cogitationum rimatur: eas exactiùs discutit, quàm vel cor ipsum discutere possit: quales sint intimè nouit, quod tamen cor ipsum, quamlibet exactè discutiat, discernere nequit. Nullus igitur mendacio, nullus dissimulationi locus est, inclusam habere conscientiam nihil tibi prodest. Deo intus & in cute pates, sicut aures tuæ ad voces tuas, ita & aures Dei ad cogitationes tuas. Nam ab oculis Dei putas abscondi, à quo scis etiam cordis occulta videri? putas, quòd non te viderit fornicantem, quem vidit fornicationem cogitantem? omnia nouit, priusquam fiant, & putas, quòd ea nesciat, postquam facta sunt? antequam ea peccata admitteres, cognouerat, dum ea faciebas, præsto aderat, & putas, quòd si non confitearis, ea ignorat? imò quantò magis peccata tua confiteri refugis, tantò magis ea diuinæ maiestatis conspectui opponis.

Non te domino, sed dominum abscondis tibi: agis enim, ne videntem omnia videas, non autem, ne is videat te: cum videre nequis,

quis, tamen subtiliter videt omnia quæ agis: putas ab eo peccata tua non videri, quia vides ea ab eo non puniri? Imò grauius hoc ipso in te irascitur, quòd nunc tibi irasci dedignatur: iam tibi est initium damnationis, quòd eius patientia abuteris, & parcentis benignitatem non intelligis. Videt Dominus peccata tua, non vt approbet, sed vt condemnet: non vt ea foueat, sed vt puniat: non vt semper patiat, sed vt ea in suo iudicio vlciscatur. Num existimas, ò inique, quòd Deus similis sit tui? quòd peccata tua videat, & ea impunita dimittat? Similis tui esset, si ea tandem impunita dimitteret: eorum pœnam differt, non aufert. Tu verò ea non solùm non vis punire, sed & post tergum proiicis, ne ea possis videre. Et sicut homo turpis non libenter speculum intuetur, ne visa sua turpitudine tristetur: ita & à peccatis tuis oculos auertis, ne eorum visa fœditate quoquo modo tristeris: quæ quia non vides, quod nec Deus ea videat, suspicaris. Falleris, frater charissime, & longè, inquam, falleris: Deus enim occulta tua examinat, & non solùm opera, verùm etiam intentiones radicitus pensat; & quem vbique peccatorum tuorum habes testem, habiturus es quandoque & vltorem. Iudex est, & iusti iudex, & vltor iniquitatum: quo modo ergo iniustè iudicabit? tacuit, nunquid semper tacebit? Tacuit, quia misericordiam prorogauit, quia peccata tua statim non puniuit, iniquitatem tuam dissimulauit, tempus pœnitentiæ indulfit, sed nunquid

Peccata licet Deus videat, tamen ea non statim punit.

Peccata sua recogitare nolens: Simile.

Deus quandoque erit peccatori vltor & iudex æquus.

quid semper tacebit? imò arguet te, & in tempore vindictæ disperdet te.

Iudicium
finale.

Veniet, veniet profectò dies, & non tardabit, in qua cum Angelis & Archangelis, cum thronis & dominationibus, cùmque omnimilitia cælestis exercitus, iudex apparebit cælis ac terris audentibus: omnibusque elementis, ad Creatoris sui obsequium in peccatores armatis.

1. Cor. 4.

Tunc illuminabit Dominus abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium:

Peccata singulorum à
singulis cognoscuntur.

vnus cuiusque dicta, facta, & cogitata in publicum deducet: loquentur corda, tacebunt ora. In tremenda illa die detegentur omnes turpitudines peccatorum, in conspectu omnium gentium.

Isa. 47.

Tunc reuelabitur ignominia tua, & videbitur opprobrium tuum: ab omnibus angelis bonis & malis, ab omnibus hominibus electis & reprobis. Aderit illa dies, qua facta tua quasi in quadam tabula depicta monstranda sunt: ante tribunal Christi stabis, ibi omnibus patebit, qua mente vixeris: librum condemnationis tuæ portabis, & apertum coram omnibus demonstrabis. Respice tuum finem, & qualiter stabis ante districtum iudicem, cui nihil est occultum, cui tacendo te non potes celare, & quem negando non potes fallere: qui muneribus non placatur, nec excusationes recipit, sed quod iustum est, iudicabit. Ibi latere erit impossibile, comparere intolerabile. Tunc districtus exiget, quæ nunc mansuetus iubet: sicut & magistri pueris elementa literarum blandientes imponunt, sed hæc ab eis sæuientes exigunt. Blanda nunc est admonitio

Iudicis seueritas.
Quicquid agis, prudenter agas,
& respice finem.

Simile.

nitio

nitio Dei vocantis, sed tunc districta erit iustitia iustè iudicantis. Quantò benignior fuerit peccata dissimulando, longanimior te ad pœnitentiam expectando, promptior ad indulgendum, & pronior ad gratiam conferendum: tantò tunc seuerior erit ad increpandum, grauior ad audiendum, & implacabilior ad puniendum.

Quis putas tunc terror erit, quando foris districtus iudex videbitur, & intus ante oculos culpa versabitur? quis pavor, quando iam in pœna remedium non erit? quis tremor, eum quem etiam tranquillum mens humana non valet capere, etiam iratum videre? Quæ confusio, quando reatu tuo exigente, tibi continget in conuentu omnium Angelorum hominumque erubescere? Erubescis videre tam animæ quàm corporis tui pudenda, magis verecundaris videre aliena, quantum ergo erubesceres & verecundareris ab omnibus videri tua? Multum verecundaretur honesta mulier, & pudica etiam, quamlibet speciosa, si coram omnibus regni sui in suam verecundiam denudaretur: longè plus, si deformis & horrida esset: multò plurimùm, si præter hæc, multa scæda & enormia in cordis sui secreto latentia diuulgarentur. Hinc collige quantum erubesces & verecundaberis, quando coram omnibus hominibus & Angelis à bono opere nudus apparebis: & præterea multis horrendis criminibus execrabilis, imò & tibi ipsi horribilis? Si nunc abs te quisquam quæreret: an in superbia, auaritia, luxuria & aliis peccatis diaboli

Terror iudicii.

Erubescencia reproborum in iudicio.

Simile.

Seruus diaboli.

Simile à pueris mendacium suis parentibus obtrudentibus.

boli seruus esses : quamuis ita esset, id tamen confiteri erubesceres : quantò ergo magis erubesces in die iudicii, quando opera tua te seruum ostendent diaboli? Tunc tibi continger, quod insolentibus pueris contingere solet, qui à parentibus interrogati, peccatum suum nolunt fateri, & ideo grauius puniuntur, & plus pro mendacio, quàm pro suo peccato: sicque verberibus coacti, veritatem compelluntur fateri: qui si in principio veritatem dixissent, & misericordiam postulassent, minimè verberati fuissent.

Erubescencia finalis iudicii maior est quàm confessionis.

O miserrime & insipiens peccator, quid respondebis Deo omnia opera tua scienti, qui ea nunc vereris confiteri Sacerdoti? times verecundiam momentaneam, & æternam non times confusionem? coram vno erubescis, & in oculis omnium hominum qui fuerunt, sunt, & erunt, erubescere non metuis? Si erubescenciam istam non potes sustinere coram vno, quo modo eam sustinebis coram toto mundo? Si conspectum reformidas Sacerdotis placati, quo modo tolerabis conspectum Dei irati? si homo homini, peccator peccatori (qui mox futurus est post hominem vermis, post vermem puluis) non audes villicationis tuæ rationem reddere ad misericordiam consequendam, qualiter Creatori tuo iudici districtissimo eam reddere audebis ad æternæ damnationis sententiam audiendam? Perpende, quantum terrebit præsentia Creatoris, quando te sola consideratio terret pulueris. Sacerdos Dei vicarius nescit, nisi quantum ei dicis, idque in secreto: Deus verò

omni-

omnium operum tuorum perpetuus inspector, ea reuelabit coram toto mundo. Inuitus omnia peccata tua palàm confiteberis, quæ nunc vni salubriter confiteri erubescis. Si horrendum illud Dei iudicium timeres, Sacerdotis iudicium non refugeres: perfectus Dei timor omnem pudorem solueret, & in peccati confessionem lingua prorumperet. Et sicut fur sciens iudicem aduentare, vt eum scrutetur, & furtum abiicit, ne cum furto inuentus damnatur: haud secus si aduentum iudicis timeres, ne cum peccatis te deprehenderet ea in confessione excuteres.

Fur furtum excutit. Simile optimum,

Itaque, frater charissime, hunc tanti paucis iudicem ante oculos pone, hunc venturum time, vt cum venerit, non pavidus, sed eum videas securus. Nam veluti in humanis iudiciis coram vno iudice duo pariter assistunt, vnus ex peccati conscientia tremebundus, alter ex vitæ innocentia securus: ille plectendus, iste præmiandus: Sic in die illa tremenda, & electi & reprobæ æquè iudicem videbunt, sed non æqualiter, quia tranquillus iustis, & iratus apparebit iniustis: illis eum benignum ostendet antea acta iustitia, & istis terribilem culpæ conscientia: illi quidem æternæ beatitudinis præmia recepturi, isti verò à facie Dei ignem æternum detrudendi. Nunc igitur est tibi timendus, ne tunc timeatur; terror eius te ad culpæ prouocet confessionem, & hominum abs te abigat pudorem. Tantò tunc securior eris de eius præsentia, quantò hic sollicitior fueris de tua conscientia: nunc animæ tuæ vide

Electi & reprobæ iudicem diuersimodè videbunt. Simile à duobus in vitæ actionibus disparibus.

for-

Conscientia
seiplam iu-
dicans.

scdritatem, vt corrigas: ne tandem eam no-
lens videas, & erubescas. Mentis tuæ tribunal
ascende, & teipsum coram te ipso constitue, sis
tibi iudex incorruptus. Atque ita constituto
cordis iudicio, adsit cogitatio accusatrix, & con-
scientia tua testis: timor Dei hoc iudicium vr-
geat, ratio iudicet, postremò pœnitentiæ acer-
bitas te cruciet: adsit dolor in contritione,
pudor in confessione, & labor in satisfactione.
Si in futuro fugere vis Dei iudicium, in præ-
senti iudica temet ipsum: si te ipsum iudicaue-
ris, à Deo non iudicaberis. Si vis à Deo fu-
gere, ad ipsum fuge confitendo, non autem
peccatum tuum celando. Confiteri potes, ce-
lare non potes: vt qui manum fugere non
potes districti iudicis, per confessionem mun-
datus experiaris clementiam misericordis.

QVARTÆ PARTIS CONCLVSIO.

Confessio-
nis vis.

Confessio-
nis necessi-
tas rationa-
bilis est.

OB hæc & multa alia, quæ in hanc sen-
tentiam dici poterant, planè vides, fra-
ter charissime, quòd confessio pecca-
ta obliterat, iniustum iustificat, & animam à
morte liberat: sine qua nemo potest gratiam
Dei recuperare, & peccatorum suorum veniam
sperare. Incipe igitur à confessione ad mise-
ricordiam Dei intrare, & vt iustus sis, accusa-
tor sis tui. Deus enim iustus est, qui pecca-
ta odio habet, & ea impunita non dimittit: sed
simul misericors est, qui ea pœnitenti remittit.
Seruat iustitiam in misericordia, & misericor-
diam